

Jens Galschiøt på Gammelgaard

4 - 26 marts 2006

Bredt udvalg

Jens Galschiøt har valgt tage et bredt udvalg af sine skulpturer med på udstillingen på Gammelgaard.

Sakralt rum: I udstillingsrummet ved siden af hovedbygningen har han lavet et næsten sakralt rum med installationen *Den 10. Plage* fra 2001. Ti store lærreder blev beklædt med tusindvis af rigtige dollar-sedler og bemalet med menneskeblod med firmanavnene Novo Nordisk og Lundbeck. Værket er et indlæg i patentrettigheds-debatten i Sydafrika. På gulvet er der en rundkreds af 8 skulpturer med værket *Den lille Pige med Svovlstikkerne - og mobiltelefonen* fra 2005.

Pandoras Æske: (hovedbygningen) er et nyt værk som Galschiøt præsenterer på udstillingen. Værket er en kunstnerisk kommentar til affæren om Muhammed-tegningerne.

Ud over de tre kontroversielle skulpturer har Jens Galschiøt også et udvalg af sine smukke kvindeskulpturer i kobber, de fleste udformet som kvindetøj uden kvindeligt indhold, men med aftryk af de kvindelige former. Indholdet må beskueren selv sætte ind. Også en skitse fra samarbejdet med Danmarks afdøde haute-couture designer Erik Mortensen er præsenteret på udstillingen.

Baggrund for værkerne

For at give et indblik i tilblivelsen af værkerne er her et genoptryk af de oprindelige koncepter, samt en generel beskrivelse af Galschiøts tanker bag sine installationer.

Generelt om Jens Galschiøt

Ophavsmanden til disse kunst-manifestationer er den danske billedhugger Jens Galschiøt. Han har tidligere gennemført store projekter, f.eks. *Min Indre Svinehund* i '93, *Den Stille Død* på FNs sociale topmøde i København '95 og *Budbringeren*, en fem meter høj skulptur der blev opstillet i flere forskellige byer i forbindelse med Jubilee2000 kampagnen.

Et af hans vigtigste værker er en verdensomspændende kunst-manifestation med titlen *Skamstøtten*. I løbet af en periode skal der opstilles 10 otte meter høje skulpturer for at markere alvorlige overgreb mod menneskerettighederne. De første tre skulpturer er blevet rejst i Hongkong (1997), Mexico (1999) og Brasilien (2000). Formålet er at sætte fokus på det etiske grundlag for vor civilisation så vi kan sikre klodens overlevelse.

Han har netop været i Hongkong (dec. 2005) for at gennemføre en større skulpturel manifestation under WTO topmødet. I manifestationen indgik en død dansk ko, 20 *Hungerdrenge* i kobber og skulpturen *Survival of the Fattest*. I nov. 2005 gennemførte han happeningen *Guldkalven*, en 8 meter høj skulptur i kobber og bladguld i Gent i Belgien for at sætte fokus på bankernes uetiske investeringer.

Virkelighedens teater

Galschiøt skriver om sine happenings:

I mit arbejde med skulpturer og happeninger tager jeg udgangspunkt i min egen personlige situation, som samfundsborger i Danmark, et af verdens rigeste lande. Jeg stiller spørgsmålstejn ved, hvordan vores etiske og moralske selvforståelse hænger sammen med den globale og lokale virkelighed. Svarene overlader jeg til beskueren selv at finde. Jeg skaber surreelle billeder af virkeligheden - symbolsk udformede spørgsmål - som viser det groteske og absurde i det vi ellers opfatter som normal konventionel virkelighed.

Happeningformen er et selvstændigt sprog bestående af enkle nonverbale symboler. Det gør den velegnet til at belyse komplicerede problemstillinger på flere planer samtidigt. Happeningen er som form provokerende, men er også som sådan accepteret, især i den vestlige verdens kulturelle sammenhænge. Også selv om den måtte overskride de gængse regler for, hvad man må eller ikke må.

Derimod er mine budskaber, i modsætning til de fleste andre kunstneres, ikke grænsebrydende i traditionel kunstnerisk forstand. De kan tværtimod siges at være 'bevarende', idet de sættes ind til forsvar for vort samfunds etiske værdi grundlag. De stiller grundlæggende spørgsmålstegn ved, hvilke konsekvenser det får for vores kultur, når der sker et skred i moral og etik, i stil med det vi er vidne til, når f.eks. de racistiske tendenser i Europa øges, eller vi tillader en global ubalance med 13 millioner børn som ofre hvert år. Jeg påpeger samtidig at hvis vi vil blive ved med at have vores etiske værdier, har det nogle konsekvenser for hvordan vi forholder os til resten af verden og vores villighed til at dele jordens resurser med de andre kulturer og befolkningsgrupper på kloden.

Ved hjælp af skulpturerne laver jeg installationer der skærer en lille bid ud af virkeligheden, omsætter den til symbolsprog og placerer den i det offentlige rum, så virkelighedens absurditet bliver åbenbar.

Mine happeninger fungerer som gigantiske teaterstykker. De foregår ikke i teaterrummet men i den virkelige verdens åbne rum. Mine skulpturer udgør scenografien. Pludselig dukker de op i gadebilledet og sætter forestillingen i gang. Politikere, pressen og offentligheden trækkes ind som skuespillere. De medvirkende har let ved at indtage deres rolle, da happeningens symbolik er meget åben for fortolkning. Men de kan ikke undslå sig for at medvirke. Uanset hvad de gør, bidrager de til happeningens dynamik ved hele tiden at skabe nye symboler.

Den 10ende Plage

Jeg lavede happeningen efter at jeg havde holdt en tale på Novos generalforsamling i 2001 om medicinalkoncernernes retssag imod Sydafrika. De 1000 fremmødte aktionærer blev så rasende, at det aldrig lykkedes mig at gennemføre min to minutters tale, selvom Mads Øvlisen ihærdigt forsøgte at dysse forsamlingen ned. Det var planlagt at projektet skulle gennemføres i de lande som var med i retssagen. Men medicinalindustrien valgte at trække sagen tilbage p.gr.a. de voldsomme protester fra bl.a. kulturfolk og Læger uden Grænser. Den 10ende Plage blev støttet af et samlet bisperåd i Brasilien. Desmond Tutu har prædiket over den og den har været udstillet i en hel del kirker.

Oprindeligt koncept fra 2001

Den 10ende Plage

En stafet om grådighed, liv og død

Baggrunden for at lave happeningen er den retssag, som 39 medicinalfirmaer har anlagt imod Sydafrika for at de skal overholde patentlovgivningen, Denne sag rummer et væld af principielle aspekter, som i et mikrokosmos rummer hele diskussionen om globalisering, magt og ubalance, og om hvilket fælles værdigrundlag vi har på denne klode.

Derfor har jeg valgt at tage udgangspunkt i denne sag for at understøtte den globale diskussion om, hvordan vores værdigrundlag er kommet til at se ud og det paradigmeskifte, som jeg mener er en afgørende betingelse for at verden (menneskene) ikke vil blive revet fra hinanden pga. den globale ubalance, både økonomisk, økologisk og socialt.

Patentrettighedsdiskussionerne rummer, især når det drejer sig om helbredende medicin, en meget central diskussion om etiske grundværdier, - har man ret til at bestemme over andres liv, fordi man har penge og de formelle rettigheder til medicinen? Dette er netop essensen i diskussionerne om paradigmeskift, et materielt livssyn over for et moralsk, etisk.

At patentrettighedsdiskussionen netop nu er blevet så aktuel skyldes jo, at verden er blevet mere globaliseret og det derfor er blevet muligt nu at lave nogle globale regler, som hele verden følger langt hen ad vejen. Håndhævelse af reglerne og eventuelle sanktioner foregår for tiden i WTO-regi.

Fælles mytegoods og ritualer

Jeg har valgt at knytte an til de religiøse fortællinger, ikke fordi jeg er religiøs selv. Men uanset min personlige religiøsitet, så er det disse historier, som den vestlige civilisations identitet i høj grad bygger på, og netop disse fortællinger rummer diskussionen om materiel kontra etisk udgangspunkt for livet. Dybest set er det vel det, alle religioner handler sig om, - hvad er et anstændigt menneske? Derfor knytter jeg an til Biblen i denne happening – *Den 10ende Plage*.

Fortællingen

(Biblen, Anden Mosebog) – Som støtte til israeliternes ønske om at blive udfriet fra slaveriet og forlade Egypten sender Gud, med Moses som budbringer, 10 plager over Egypten. Den 10ende plage er, at alle førstefødte mennesker og dyr i hele Egypten vil blive taget af Guds dødsengel, der vil gå igennem landet. For at beskytte israelitterne imod dødsenglen beordrer Gud dem til at slagte et lam og tørre noget af blodet af på dørstolperne. Der hvor der er blod på døre og dørkarme, går dødsengelen forbi, og den førstefødte bliver derfor reddet fra døden.

For at huske denne begivenhed pålagde Gud israelitterne en gang om året at slagte et lam og gentage ritualet. Dette indgår stadig i den jødiske tradition omkring påske.

De kristne har overtaget symbolet og transformeret det til at symbolisere ofringen af Jesus. Man sammenligner Jesus med det uskyldige lam, der bliver ført til korset og giver sit blod for at tage menneskehedens skyld på sig og for at vise, at kærligheden skal kunne tåle alt for at leve. Det er grunden til, at de kristne slagter og spiser lam til påske.

Disse to fortællinger, ritualer og fortolkninger, er helt centrale i den vestlige verdens kultur, og fortællingen ligger implicit i hver enkelt af os. Disse symboler er blevet hjulpet godt på vej af Disneys store tegnefilm-satsning omkring Moses.

Ide

Der fremstilles 10 store lærreder af samme form som døre, 70 cm x 200 cm. Hvert lærred spændes op på en bred, rustik karm dækket med bladguld. På disse 'døre' opklæbes rigtige amerikanske 1-dollar-sedler helt tæt, side mod side, således at de dækker hele overfladen som et tapet. Nogle af sedlerne vender 'Washington-siden' udad, så de danner teksten *In God We Trust*. Teksten vil kunne ses, hvis man træder 4 – 5 m tilbage.

Derefter tapper nogle af de tilstedeværende aktører blod af sig selv ned i nogle små beholdere. Blodet bruges til at skrive navnene på landets medicinalfirmaer hen over dollarsedlerne, lidt sjusket, således at blodet laver lange løbere ned ad lærredet.

Tid og sted

Stafetten startes i Danmark i påsken 2001, formentlig langfredag for at knytte an til de bibelske fortællinger. Herefter sendes de 10 tavler til Sydafrika, hvor de vil blive anvendt i forbindelse med retssagen der starter den 18. april. Malerierne/dørene sendes derefter videre til næste land, hvor ritualet gentages, indtil alle 39 medicinalfirmaers navne står skrevet med menneskeblod på tavlerne.

Symbolik

Performancen knytter sig til en stor mangfoldighed af symboler hentet fra den vestlige civilisations fælles myte-gods og religiøse forestillinger. Disse stadig levende myter og ritualer vil være den klangbund, som performancen vil spille på og vil fungere som accelerator for omtalen. Symbolikken vil være mangfoldig, alt afhængig af hvem der kigger på den. Her er nogle umiddelbare bud. Som det vil fremgå, er der mange og ofte modstridende fortolkninger, men det er netop en del af kunstens væsen, tvetydigheden:

- Opklæbningen af de rigtige dollarsedler vil blive opfattet som en destruktion og en hån af pengene. Pengene, der overalt på kloden er blevet symbolet på frelse og forløsning. Destruktion af dette ikon vil derfor sætte spørgsmålstegn ved ikonets værdi og dermed ved hele den vestlige civilisations værdigrundlag.
- Dollarsedlerne danner teksten *In God We Trust* – eller korset. Det forstærker symbolikken af, at pengene er blevet lig Gud, og at vi opfatter rigdomme og ikke åndelighed og menneskelighed som de virkelige værdier. Pengene har overtaget Guds rolle som beskyttende kraft.

Blodet

- Blodet symboliserer i det bibelske forlæg Guds frelse, den kraft der udfrier mennesket fra døden (Moses) eller synden (Jesus).
- Når blodet bliver brugt til at skrive medicinalfirmaernes navne på døren, symboliserer det, at medicinen fra disse firmaer i vores bevidsthed har overtaget Guds rolle som helbredende kraft.
- Blodet bruges til at skrive navnene på 'dørene' med dollarsedlerne og symboliserer derved, at medicinalfirmaerne kun sætter deres frelsende mærke på døren ind til mennesker, der har penge. De fattige får derimod ikke noget beskyttende mærke. Derfor må de dø, når dødsengelen går forbi.
- De egennyttige medicinalfirmaer bliver synonymt med den uegennyttige Guds helbredelse og frelse, og sætter derved diskussionen om patentrettigheder i relief. Medicinindustrien har et særligt ansvar, ikke kun økonomisk (egennyttigt), men også i høj grad etisk (uegennyttigt), hvis de vil opretholde en patentlovgivning, der giver dem magten over menneskers liv og død.
- Når blodet bruges til at male på pengene, bliver sedlerne udsat for yderligere destruktion og endnu en overtrædelse af tabuet mod at ødelægge penge. Men symbolet er også, at det er (Guds) livgivende blod, der ødelægger det menneskeskabte værdigrundlag. Dette er tankevækkende og sætter på den måde en diskussionen om det grundlæggende paradigme-skift i gang - kan en verden styret af penge samtidigt rumme barmhjertighed og omsorg???
- Malerierne/dørene vil fremstå som religiøse relikvier, hellige tavler, de ti (nye) bud, der har beskyttende kraft. Disse nye tavler er i sig selv en hån imod alt, hvad vi normalt opfatter som rigtigt, og i denne sammenhæng har det fået en drejning, der gør, at vi opfatter det som vederstyggeligt. Vi væmmes ved vore egne ikoner, måske fordi vi instinktivt ved, at vi har overtrådt det første bud - "Du må ikke have andre guder end mig".
- Der fremstilles 10 malerier. De kunne sammenlignes med de ti bud, der alle her er blevet tavler med symboler på penge og magt, men kunne også bruges i reference til det 10ende bud, - "Du må ikke begære din næstes ejendom", som i den rigide menneskelige fortolkning er blevet synonymt med, at ulighed og fattigdom er accepteret allerhøjeste sted (Guds), og at den fattige passivt skal lade stå til.
- Den 10ende plage er i bibelsk forstand den sidste og endelige, der får Farao til at frigive israelitterne. Det er først, når alle egyptiske familier mærker smerten i deres egen familie, at de må erkende den åndelige Guds kraft. Denne 'åndelige kraft symboliseres i vores tid ved de moralske, etiske kræfter, der arbejder på at skabe et paradigmeskift ud fra hvilken diskussionen om verdens gang må føres, f. eks. Miljødiskussionen. Det er formentlig først, når menneskeheden udsættes for den 10ende plage (selvdestruktion), at vi samlet erkender, at vi må ændre vores produktion og levevis til mere bæredygtige former, der harmonerer i tæt samspil med klodens økosystem.
- Blodet er et symbol på liv og død. Det livgivende blod transporterer næring rundt i vores krop og bringer liv og energi, men det er kun livgivende, når det er indeni vores krop. Kommer det ud, bliver det symbolet på død. Synet af blodet vil derfor blive opfattet som tegn på en forbrydelse, sorg og død. I denne sammenhæng bliver dobbeltheden åbenbar, det livgivende blod bliver transformeret til symbolet på døden, forbrydelsen og forbryderne, hvis navne bliver skrevet på væggen som en sidste handling inden døden, altså herved den modsatte symbolik af ovenstående forestillinger, der jo netop sætter navnene på døren (lærredet) lig med frelse.
- Jesus gav sit blod for menneskehedens skyld. Vi bruger (ofrer) vores blod for at få et andet værdigrundlag ind i debatten om patenter. Nogle steder vil det måske være HIV-smittede, der giver deres blod til maleriet, hvilket vil forstærke symbolikken. HIV-smittede i den vestlige verden er 'beskyttet' af deres medicinalindustrier, fordi deres land har råd til at betale for medicinen, de har fået det beskyttende mærke på deres dør. Men de har været tæt på døden og giver derved et blodoffer for symbolsk at redde deres lidelsesfæller i den fattige del af verden.

BØRNELIV ANNO 2005

**Den lille pige med svovlstikkerne - og mobiltelefonen
- en skulpturel manifestation af Jens Galschiøt**

Skulpturbeskrivelse

Skulpturen tager udgangspunkt i H.C. Andersens eventyr ”Den lille pige med svovlstikkerne”. Den forestiller en lille tiårig pige, der sidder med benene trukket op under sig, fuldstændig indhyllet i en stor kappe, ansigtet har lukkede øjne. I højre hånd har hun et bundt svovlstikker og i den venstre en mobiltelefon.

Skulpturen er fremstillet i kobber i en klassisk patetisk, lidt sentimental stil, på grænsen til det banale, der kalder på omsorgsfølelsen hos beskueren.

For at sikre mod hærværk er skulpturen fyldt med legabeton og ståløjer til fastlåsning i det offentlige rum.

Happening/Projekt

Der fremstilles elleve skulpturer, der skal bruges som objekter i det offentlige rum for at få offentligheden og beskuerne til at fokusere på børns vilkår anno 2005. Pludselig vil hæren af svovlstikkepiger dukke op i byerne og sætte diskussionen i gang. Ideen til projektet er lavet i samarbejde med BUPL Odense. Skulpturerne skal i første omgang på turné til en lang række danske byer i efteråret 2005 sammen med BUPL i forbindelse med deres kampagne, ”det gode børneliv”. Der arrangeres offentlige diskussionsmøder om temaet og deles løbesedler / postkort ud ved skulpturerne til de forbigående for at sætte fokus på børns vilkår.

Da der samtidig er kommunalvalg vil happeningen formentlig slå lidt ind i lokalpolitikken omkring temaet børns vilkår.

Symbolik

Den lille pige med svovlstikkerne symboliserer både i H.C. Andersens og Galschiøts fortolkning, Fattigdommen, armoden og drømmen om et bedre liv. Men der er tale om to forskellige former for armod. H.C. Andersen peger på den helt konkrete fattigdom og mangel på materielle goder. Galschiøt peger på fraværet af voksenkontakt og det åndelige afsavn som mange børn med fortravlede forældre lider under. Det er disse to fortællinger om armod der er symboliseret i svovlstikkerne og mobiltelefonen.

Svovlstikkerne symbolisere i Andersens fortælling kontakten til det gode børneliv - Varmen fra kakkelovnen - Den stegte gås - juleaften- bedstemoderens omsorg – og til sidst forløsningen i døden og foreningen med bedstemoderen og gud.

Mobiltelefonen symbolisere også kontakten til det gode børneliv, men her drejer det sig om at bryde ensomheden og skabe tryghed igennem medmenneskelige relationer kontakten til forældrene og vennerne. Men som med svovlstikkerne bliver det ikke en fysisk kontakt og adskillelsen styrker ensomheden.

Mobiltelefonen fungerer som nøglen gjorde for fortidens nøglebørn, der bar nøglen til hjemmet i en snor om halsen fordi forældrene var på arbejde. Nøglen blev et symbol på afsavnet og mobilen har overtaget nøglens plads. Børnene bliver passet på offentlige institutioner det meste af dagen, men også her mangler voksen kontakten, da der i besparelsernes navn skæres ned på personalet, hvilket selvfølgelig betyder mindre voksenkontakt til børnene.

Mobilen symboliserer den moderne måde at løse konflikten med arbejdspress kontra familien. En løsning som fungerer lige så dårligt som nøglen om halsen på barnet. Konflikten handler om tid til at være sammen fysisk og kan kun løses ved at give mere tid til hinanden!! En tid der nødvendigvis må tages fra arbejdet.

Mobilen symboliserer også materalismen. De fleste børn lider ikke materielt afsavn, tværtimod prøver vi at købe os aflad ved at give dem en masse materielle goder. Ofte opfatter vi disse goder og gaver som omsorg for børnene fordi børnene bliver glade for dem, men reelt ved vi godt at børnene ikke bliver mere lykkelige af materielle produkter.

Denne fokusering på de materielle goder har f.eks. givet sig nogle helt groteske udsagn i lukkelovsdebatten. Hvor begrundelserne for at udvide lukkeloven netop har været at børnefamilierne så kunne bruge tiden efter arbejdet, til stille og roligt at købe ind om aftenen og i weekenden. Det har stort set været fraværende i debatten, at lukkeloven jo netop skal sikre at vi alle holder fri på samme tid og vi derfor kan nyde hinandens samvær med venner og familie. Det var vist også det der var meningen med den bibelske sabbat der formegentlig er forløberen for lukkeloven. I stedet har vi fået mulighed for at arbejde og købe ind døgnet rundt, så nu kan søndagsturen, der før gik til skoven eller stranden bruges til at handle ind i storcenterne. En adfærd der opdrager børnene til at, det at leve er ikke "at rejse", men "at handle".

Pandoras Æske

Baggrunden

Muhammed-tegningerne: Jyllandsposten bragte i september 2005 12 tegninger af muslimernes profet Muhammed. Siden har verden ikke været den samme for danskerne. Danske varer blev udsat for forbrugerboycot, danske ambassader bliver angrebet og sat i brand. Ved store demonstrationer brændes det danske flag og billeder af vores statsminister af. Hvor vi før i udlandet lidt stolt kunne fortælle at vi kom fra Danmark, er det nu langt klogere at sige at man kommer fra Polen.

Som Pandora åbnede Jyllandsposten æsken og verden var forandret. Ingen anfægter Jyllandspostens eller Pandoras ret til at åbne deres æsker. Men konsekvenserne kan blive voldsomme for verden, hvis vi tankeløst åbner alle Pandoras æsker.

Denne verden indeholder mange æsker som vi har valgt skal forblive lukkede, f.eks. æsken med offentlig afbrænding af Koranen - gensplejsning af mennesker og natur - racehygiejne - menneskeskabte klimaforandringer osv.

I myten om Pandora blev håbet tilbage i æsken. Er vi kloge nok til ikke også at slippe det ud?

Installationen

Værket består af 6 gyldne metalæsker. Den ene er blevet åbnet og der har tilsyneladende været en voldsom brand i den så den nu står sort svedent tilbage. De andre er indtil nu forblevet lukket og indholdet er ukendt.

Myten: Pandoras Æske

Olympens guder skabte en kvinde af stor skønhed og gav hende en æske som medgift. Da Epimetheus så hendes skønhed, åbnede han sin dør for hende og hendes æske og ægtede hende samme dag. Ikke en eneste gang tænkte han på, at Prometheus havde advaret ham imod at tage mod gaver fra Zeus. Men den næste morgen huskede han advarslen, og han var overbevist om, at den æske, Zeus havde givet Pandora i medgift, skulle bringe ham i ulykke. Han spurgte derfor Pandora, om hun vidste, hvad der var i æsken.

”Nej”, svarede hun, ”men jeg skal hente den, så vi med det samme kan åbne den og få det at vide. Jeg længes efter at se, hvad de udødeliges konge har skænket os.”

”Tag dig i agt Pandora,” sagde Epimetheus, ”og hør godt efter hvad jeg fortæller dig. En anelse siger mig, at æsken rummer noget ondt, for den der har sendt den er ikke en ven. Jeg blev advaret imod at tage mod gaver fra hans hånd, men i min letsindighed glemte jeg det. Hvad der er gjort, kan ikke gøres ugjort. Gaven er nu under vort tag, og der må den blive. Men jeg besværger dig for din kærligheds skyld om at adlyde mig og aldrig åbne æsken. For hvad den end indeholder, kan det ikke gøre os noget ondt, så længe vi holder den låst. Og den er så smuk, at jeg ikke nænner at kaste den bort.”

Pandora blev glad over, at hun måtte beholde den vidunderlige æske, og hver dag betragtede hun den med henrykkelse. Men snart blev hun træt af bare at betragte den, og hendes nysgerrighed efter at vide hvad der skjulte sig i den, blev større og større.

Til sidst kom den ulykkelige stund, hvor hun ikke længere kunne styre sin lyst til at åbne æsken. Hun lagde hånden på låget og løftede det forsigtigt – ganske forsigtigt, halvt bange for hvad hun ville få at se.

Hurtigt som lynet fløj en sværm af små bevingede ånder ud, svang sig til vejrs og svævede rundt som vindblæste tidseld, inden de som en røgring forsvandt ud gennem den åbne dør.

Med et forskrækket udråb lagde Pandora låget på igen – men desværre for sent! Et eneste blik viste hende, at æsken var tom, og hun satte sig ned og græd bitre tårer af skuffelse.

Havde hun vidst, hvad hun havde gjort, ville hendes sorg have været tusind gange større, for de ånder hun havde sluppet ud, var alle de sorger og bekymringer og sygdomme, som lige siden har plaget mennesket, og som fra det øjeblik lige til denne dag, har fløjet rundt og forfulgt menneskeheden fra vuggen til graven. Det var den medgift, den første kvinde bragte med sig til verden.

Epimetheus fandt sin kone opløst i gråd, og hun fortalte ham, hvad der var sket.

Han tilgav hende og sagde: ”Halvdelen af skylden er min, fordi jeg overlod æsken i din varetægt. Det ligger åbenbart så meget i kvindens natur at være nysgerrig, som det ligger i min at være bagklog.”

Og han bebrejdede hende ikke hendes handling, skønt han alt for godt vidste hvem ånderne var. Han spurgte Pandora om hun var sikker på at alle var sluppet ud, og hun svarede ja. Men da hun ville se efter og åbnede æsken igen, så hun, at der endnu var en tilbage – den sidste gave, som mennesket fik til evig arv og eje.

Og det var håbet.

Yderligere oplysninger:

Foto og info: www.aidoh.dk

Jens Galschiøt, Odense, tlf.: 6618 4058, aidoh@aidoh.dk

Kulturcenter Gammelgaard

Gl. Klausdalsbrovej 436, 2730 Herlev, tlf.: 4452 5812

www.gammelgaard.dk

Åbningstider:

Man. – fre.	kl. 10 - 17
Ons. og tor. tillige	kl. 17 - 21
Søn.	kl. 14 - 17
Lør.	lukket
Entré	gratis

Pandoras Æske er Jens Galschiøts kommentar til affæren om Muhammed-tegningerne